

at benytte Landets Territorium under en Krig“, og „man forventer, at Tyskland vil respektere denne Stilling. Man vilde finde det meget ønskeligt, om Tyskland offentlig vilde udtale dette f. Eks. i en Overenskomst“. Saa fortsætter det ærede 6te Medlem for Københavns Amt: Skulde en saadan Overenskomst have det Indhold som tilsigtet o. s. v., og han argumenterer saa paa følgende mærkelige Maade: Heraf fremgaar, at der nu ogsaa i det følgende Stykke er Tale om Overenskomst af den Art, hvorved Tyskland erklærer, at det vil respektere Danmarks Neutralitet. Men der staaar det stik modsatte i dette Stykke. Det vilde ogsaa være usandsynligt, om det ærede Medlem fra Ringkøbing vilde gentage den samme Paastand, han har jo lige sagt det i det foregaaende Stykke. Det gør han da heller ikke, han bruger kun lidt ulogisk, som det ærede Medlem fra Ringkøbing mange Gange er, det lille Til lægsord „saadan“. Det er det, som forvirrer den juridiske Sagkundskab fra Universitetet.

Nej, det, som staaar der, er dette: Skulde en Overenskomst med Tyskland have et videre Indhold og f. Eks. være en Militærkonvention, maa man være betænkelig af to Grunde. Alene det, at der anføres to Grunde til Betænelighed, viser, at det ikke kan være den førnævnte Overenskomst, der er Tale om, thi hvordan i Alverden skulde det kunne interessere Tyskland, hvorledes den danske Søbefæstning er? Hvis det nu atter drejer sig om en Overenskomst om, at Tyskland skal respektere Danmarks Neutralitet, saa er vor Fæstning fuldkommen ligegyldig.

Men endnu mere fremgaar det af den følgende Betragtning, at det ærede Medlems Fortolkning ikke kan opretholdes, thi der staaar som den anden Grund til Betænelighed, at en Militærkonvention saa godt som udelukkende vil være i Tysklands Interesse. Nu spørger jeg den juridiske Sagkundskab: Hvorledes er det muligt, at det kan være næsten udelukkende i Tysklands Interesse at afslutte en Overenskomst, der gaar ud paa, at Tyskland skal respektere Danmarks Neutralitet? Det forekommer mig at være saa lavt liggende i Retning af juridisk Fortolkning, at en ung Student maatte skamme sig, hvis han fortolkede Bestemmelsen paa denne Maade. Nej, det er en given Ting, at det drejer sig om en Overenskomst af anden Art.

Men saa siger det ærede Medlem videre, at disse to Betæneligheder afsvækker den Sætning, som begynder med Ordene „medmindre“. Det er jo ogsaa forkert; tværtimod,

at dette, at det ærede Medlem fra Ringkøbing i sin Instruks nu fremhæver, at der er to afgørende Betæneligheder, styrker den overordentlige Vægt, hvormed det ærede Medlem har ønsket at udtrykke, at der var noget, som kunde blive Betalingsmiddel af en saa umaadelig Værdi, at man til Trods for de to Betæneligheder dog kunde gaa med til en Militærkonvention.

Altsaa er den Assistance, som fra det konservative Folkepartis Side er ydet det ærede Medlem fra Ringkøbing, af ganske værdiløs Beskaffenhed, juridisk set. Det siger jeg rolig, til Trods for at jeg er Lægmand og ikke Jurist. Denne Instruks kan kun læses paa den ene Maade, at der er gjort et Tilbud fra det ærede Medlem fra Ringkøbing, som forudsætter Muligheden af, at man bagefter fra den anden Side kommer med et nyt Tilbud og lægger den forlangte Pris paa Bordet.

Nu kan imidlertid ærede Medlemmer ikke forstaa disse vanskelige abstrakte Ting. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), som ellers ikke gaar af Vejen for at forstaa Ting, synes, at det her drejer sig om noget saa uudgrundeligt, at han ikke kan svare. Derfor vil jeg illustrere Sagen ved et lille praktisk Eksempel, som jeg haaber, det ærede Medlem fra Æbeltoft vil kunne magte. Jeg vil opstille som et Tankeeksperiment, at en Mand ejer en fin og smuk Hest; saa siger han i en Forsamling — lad os antage, at det er Jyder, for de er særlig sagkyndige paa dette Omraade —: Jeg er meget betænkelig ved at sælge denne Hest, for det første fordi mine andre Heste ikke er videre gode, dernæst fordi dette Dyr er alt for godt til Køberne, jeg sælger ikke denne Hest, medmindre man giver mig 10 000 Kr. for den. Jeg vil bede det ærede Medlem fra Æbeltoft tage til Jylland og forelægge dette Eksempel og saa undersøge, om der gives en eneste Jyde, der ikke er fuldkommen overbevist om, at dette er et Tilbud paa at sælge en Hest; og hvis ikke Manden, dersom en rejser sig og siger: Ja men jeg vil give 10 000 Kr. for denne Hest, fortsætter, hvor han begyndte, saa vil man betragte den Mand som en Pjalt i en Handel. Dette er en aldeles nøjagtig Analogi til det, der her er foregaaet. Jeg beder det ærede Medlem fra Æbeltoft prøve at anføre, hvad hans Partifælle og Formand siger, at et saadant Tilbud i en Hestehandel er et hensynsfuldt Afslag, og man vil le over hele Jylland lige fra Skagen til den nuværende Grænse.

Der forefaldt i Gaar nogle Begivenheder i denne Sal, som fortjener at